

unionen, som er en form for økonomisk bistand. Her er det en forudsætning, at der må ske fremskridt på menneskerettighedsområdet, og at der må ske en demokratisering. Det vil sige en afskaffelse af de grundlæggende udemokratiske love, som i Tyrkiet jo også skyldes militæret, som er rester af først Kemal Atatürks militære styre og derefter generalernes styre under det sidste militærregime her for en halv snes år siden.

Med disse ord skal jeg endnu en gang takke for debatten for så vidt, som den har vist en meget bred tilslutning til en skarp kritik af menneskerettighedssituationen i Tyrkiet, og jeg håber, at det bliver bemærket også i den tyrkiske offentlighed og i den politiske elite i Tyrkiet.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (DF):

Jeg synes, at udenrigsministeren slap lidt nemt om det med udtalelsen fra Hans van Mierlo. Så jeg vil godt sige, når udenrigsministeren nu siger, han godt vil se det i sammenhæng, at det, jeg har, er dels en udtalelse fra en korrespondent fra Politiken og dels fra Reuter. Det er faktisk to referater, der siger nøjagtig det samme, men det, som Hans van Mierlo også siger, er, at det er tid for os i Europa til at være ærlige. Det synes jeg faktisk er en meget, meget god udtalelse. Derfor vil jeg godt høre, når nu udenrigsministeren ikke vil kommentere Hans van Mierlo, udenrigsministerens egen kommentar. Hvordan ser udenrigsministeren på det her problem? Hvad er udenrigsministerens opfattelse af det?

Og man skal så stadig væk jo ikke glemme, at Holland har formandskabet i øjeblikket. Jeg føler mig temmelig overbevist om, at udtalelsen er faldet, sådan som det er fremgået her af to referater.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 52 af Henning Gjellerod (S), Ulla Tørnæs (V), Per Stig Møller (KF), Jørgen Estrup (RV) og Arne Melchior (CD) (se foran) vedtoges med 89 stemmer (S, V, KF, RV, FP, CD og DF); 14 (SF og EL) stemte hverken for eller imod.

Hermed var følgende forslag bortfaldet:

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 51 af Gert Petersen (SF) og Søren Søndergaard (EL).

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Forespørgsel nr. F 36:

Forespørgsel til udenrigsministeren og forsvarsministeren:

»Kan ministrene oplyse, hvad regeringen vil gøre for at hindre, at en udvidelse af NATO med udvalgte medlemslande skaber nye internationale modsætninger og vanskeligheder for gennemførelsen af internationale nedrustningsaftaler, og konsekvenserne af, at NATO's militær- og atomvåbenstrategi udstrækkes til lande i Østeuropa?«

Af Keld Albrechtsen (EL), Søren Søndergaard (EL), Gert Petersen (SF) og Villy Søvnald (SF). (Forespørgslen anmeldt 17/12 96. Fremme af forespørgslen vedtaget 20/12 96).

Begrundelse

Gert Petersen (SF):

Det ser ud til, at planen om at udvide NATO mod Øst skal trumfes igennem uanset konsekvenserne. Men det er aldrig for sent at besinde sig, og Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten vil ved denne debat opfordre fortalere for udvidelse til at tænke de sandsynlige konsekvenser igennem på ny.

Hvis formålet er at skabe et helt og udelt, frit og fredeligt Europa, og det er jo det erklærede formål, så er det vanvittigt at tage skridt, der med sikkerhed trækker nye delingslinjer i Europa, som skaber gensidig mistænksomhed og nye spændinger og fører til øget oprustning, og som gengiver atomvåbnene deres afgørende rolle.

Udvidelsen vil ikke forene, men dele Europa oven i købet i tre dele: i NATO-blokken, i en russisk ledet blok og i en række stater, der ikke er hjemme hverken det ene eller det andet sted, som er endt i en gråzone, og som bliver ombejlet eller presset fra begge sider.

Den reaktion, som vil forekomme i Rusland, der jo er Europas folkerigeste stat og verdens næststærkeste atommagt, er klart forudsigelig. Det er ingen trøst, når NATO taler om, at man samtidig med udvidelsen vil have en slags forståelse med Rusland. Det kommer vi også til at høre en del om i dag, men det betyder bare, at